

[Justitsministeren]

hvis de andre nordiske lande gør noget tilsvarende, således at vi står med nogle langt, langt stærkere krav til vort erhvervsliv, end andre lande gør, så kan der blive brug for en ambulance til erhvervslivet.

Men jeg mener ikke, vi skal gøre den tur. Jeg mener det er rimeligt og rigtigt, at vi i dette spørgsmål gør, hvad vi kan for at nå en løsning i EF. Jeg tør ikke sige, om denne løsning kan komme i morgen, men jeg mener, jeg har ret i min optimisme. Man er nået frem til, at medlemslandene alle virker for, at vi får et direktiv i EF, er positivt indstillet på det. Det har forhandlingerne vist.

Så skal jeg blot svare på det spørgsmål, fru Alice Faber stillede om det objektive ansvar, og sige, at der er tale om et objektivt ansvar i modsætning til det culpaansvar, vi har nu vedrørende erstatning for produktskader.

Jeg tror i øvrigt ikke, jeg behøver at svare mere på det, for fru Anne Grete Holmsgård påtog sig opgaven at svare på mine vegne, hvad jeg takker for. Vi har jo ikke statssekretærer her i landet, heldigvis, men jeg synes i og for sig, at svaret var så godt, at det var en statssekretær værdigt, og derfor er jeg ekstra taknemlig, fordi der blev svaret så godt på det. (*Munterhed*).

Der er altså tale om objektivt ansvar, og jeg siger i øvrigt tak for den forståelse, der er fra flere ordførere for, at disse spørgsmål må have en international karakter, det var vist fru Aase Olesen, der anvendte det udtryk. Det behøver ikke at betyde, at vi er tilbageholdende med at drøfte tingene eller få informationer her i landet, men det har en international karakter, og det må vi opretholde.

Industriministeren (Stetter):

Fru Lissa Mathiasen kan være ganske rolig, jeg varetager forbrugernes interesser med flid og omhu. Men vi er ikke enige om fremgangsmåden, og se, det er noget helt andet.

Jeg beklager i øvrigt, at fru Lissa Mathiasen åbenbart ikke hører efter, hvad jeg siger. Jeg fremhævede udtrykkelig forbrugerombudsmandens indsats og påviste, at han og hans administration ikke har manglet hjemmel til at gribe ind. Jeg skal foreslå fru Lissa Mathiasen at besøge forbrugerombudsmanden, så vil min kollega konstatere, at han stort set i alle tilfælde kan forhandle sig til

rette, og hvis det undtagelsesvis ikke skulle være tilfældet, har han mulighed for at gå til sø- og handelsretten.

Fru Lissa Mathiasen beklagede sig over, at jeg ikke henviste til betænkningen fra 1981. For det første står det udtrykkelig omtalt i beslutningsforslaget, og det er vel ikke meningen, at jeg skal stå og læse op derfra. For det andet var det af hensyn til det ærede medlem. Jeg kunne jo ligesom fru Alice Faber meget let forfalde til at undre mig over, at fru Lissa Mathiasen og den socialdemokratiske gruppe og regering ikke fremsatte dette forslag i 1981.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Ja, det er justitsministeren, der kalder mig herop. For det første vil jeg godt sige, at desværre kan det en gang imellem føles, som om denne regering har siddet i de sidste 10 år.

Men ministeren kunne åbenbart ikke rigtig forstå mine bemærkninger om, at jeg føler, at man fra denne regerings side skubber problemerne foran sig. Det gør jeg, fordi man siger, så snart der foreligger et forslag, efter at man nu har ventet i 10 år – og det har ministeren også selv erkendt: ja men nu er der lige ved at komme en løsning. Hvad er det for punkter, som på nogen måde skulle anskueliggøre, at der er mulighed for en løsning fra EFs side? Mig bekendt har man indtil i dag kun været enig på det ene område, der hedder objektivt ansvar.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg har ikke så mange bemærkninger – vores ordfører for forslagsstillerne har allerede kommenteret meget – men der var et par principielle ting i debatten, som jeg godt ville sige lidt om. Der er spørgsmålet, om forsikringsordninger skulle være en sovepude. Jeg tror, det var fru Anne Grete Holmsgård, der nævnte det. Jeg mener ikke, at en forsikringsordning er en sovepude, på ingen måde. Der er ikke nogen, der er interesseret i, at deres produkter, som lider en krank skæbne, gang på gang skal reddes af en forsikringsordning, og derfor mener jeg, at det ville være udmærket for forbrugerne, at man sikrede dem. Det vil efter min opfattelse ikke være